

СТАРМАЛИ

ЛИСТ ЗА ЗВИЉАЊЕ ШАЛЕ.

„Стармали“ излази трипут месечно. Годишња цена 4 ф. — годишња 2 ф. — на 3 месеца 1 ф. За Србију и друге крајеве 10. — 5. — 2½ динара. — Власник и одговорни уредник Змај-Јован Јовановић; главни сарадник Абуказем. Издаје штампарија А. Пајевића у Новом Саду. — Рукописи се шаљу уреднику (Dr. J. Jovanović, Wien IX. Porcellangasse, 56.) — Претплата и све што се тиче администрације, штампарији А. Пајевића у Новом Саду.

Божићња.

Лепо ти је када сване
Тај божићњи празник мили,
Па на софру изнесемо
Што смо трудом задобили;

Када прасе испечено
Замирише после поста — —
Ко се само телу брине
Могло би му бити доста.

Ал и душа наша пости,
Пости дивно, пости строго;
Ох када би и њој њених
Ђаконија изнет' мог'о!

Где је она сјајна звезда
Да нам опет лепо сине!
Зло би било да нам божић
Без утехе какве mine.

Ја би хтео т' шити вас,
Ублажит' вам јад големи, —
Ох божићњи свети часи,
Науч'те ме, помоз'те ми!

Науч'те ме, помоз'те ми
Да се отмам слуту вражем;
Помоз'те ми, науч'те ме,
Да утехе роду кажем!

Ја се мољах топло, кренко,
А божићњи свети часи
На молбу се сми. оваше, —
Зачуше се мили гласи;

Они мени, а ја вама
Блаже чемер горког бића:
„Не клоните, Срби браћо,
— Бог не слуша Анђелића!“

Шетња по Новом Саду.

CLXVIII.

Кадгод се божић приближује, а мене хвата чисто неки страх: не за то, што ће тога дана печено прасе и сарма са сувим месом и kobасицама доћи на сто, него што одмах после тога долази и нова година, кад се плаћају рачуни и трингелти, и кад смо уједно у годину дана старији, него што смо дотле били. Па хајд' још и којекако што смо ми старији, али што су и наше жене исто тако у годину дана зрелије, те су онда обично и пуније искуства и издашније са својим мудрим саветима и предикама, којима нас онда још у већој мери обасипају, него што је то дотле случај био. Јер која је лане као неискусна ћутала и мирно гледала кад ми на фарблу изгубимо по који десетак форината, сад већ као старија уме поштогод на то већ да примети и рекне; која је лане ћутала кад смо око 3 сахата у зору дошли из бирцуза кући, сад већ као пунија искуства уме и да нас лепо дочека и поздраве, да нам назове „добро јутро“ и да нас оправи до сто ђавола; која лане ни спомињала није кад јој је требала нова хаљина, сад је већ из банкротираниог београдског „Базара“ научила да има на свету и тако зване моде, те хоће и да нас опомене, да у њеном орману и неке празнине има; која лане није никад читала новине, сад већ као с годином дана зрелија, чита оглас госпође Лајтерке из Беча, која „распродаје“ нове конфекције, — и тако нам божић доноси осим сламе и печеног ћурка још и то мило уверење, да нам је жена сада старија (у ко-

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

лико, то јест, и жене могу старије бити), те и пунија искуства и захтевања према напретку цивилизације.

Али нису само жене сад с годином дана старије него лане. Сад је и све друго постало старије. Старији су на пример и наши лањски дугови; старије је по шумама и пруже, старији су (и дебљи) постали и лесковци. а то се све у кућевном животу употребити даје. Лесковац на шипкање жениних хаљина (ал не кад су на ној); лањски дугови се балзамису, да дуже могу трајати; старе жене међу на се нове хаљине, као што се и цела природа обнавља. Тако се код жена и обичаји мењају и обнављају. Ево већ видимо, да се на све стране престаје играти „фрише фире“, то је сад нешто старо, сад се игра само „фарбл“, то је већ нешто новије и зрелије. С— киње већ набављају и нове чизме, да могу лакше газити ноћу блато, кад иду једна другој (док мужеви спавају) на хоју партију. Ово им ми не замерамо, јер ако би који педагог или моралиста нашао ту неку замерку, ми би му лако запушили уста тиме, што би увек могли доказати, да смо ми сами томе криви. Ми смо женама одузели сваку другу прилику душевној забави.

На пример.

У српској новосадској читаоници (а биће да је и у другима тако) женске некако немају места. Никад ни једна не долази да чита новине и корисне и забавне листове наше. А зар се не би и за њих скромна собица могла удесити? Те место да иду на картију, могле би оне ту који час провести у читању и разговору. Јер кад лети иду на агенцију на пиво и код Петермајерке на сладолед, зашто не би зими отишле по који пут у читаоницу на читање добрих листова, које не може свака у кући држати? Ако је читање и седење у читаоници грех, нека онда ни мушки не греше; ако је дангуба, нека ни господа не дангубе; ако је срамота, нека се ни мушки не срамоте!

Но да се манемо тога сад пред божић. Имају оне сад и друга посла. Сад ваља месити божићне колаче, спремати се за костим-бал „црвеног крста“ и читати Германову посланицу, која ће нас без сумње и ове године усрећити као и лане, а изићи ће уз њу без сумње и Радићев коментар, који ће му орловатски парох г. Цијук написати.

Аб.

У ш т и п ц и.

× Земунски адвокат г. Мате Ивић тражи се за ђако на; у Загребу је већ правио пробу, како вешто уме да кади (Анђелићу).

— Тријестански Чивутин Сингер веома се радује православном божићу (јер ће стићи из Карловаца преко Новог Сада ванредне наруџбине колонијалног еснапа и мајмуна).

○ Наши научењаци формално се завадише око неке хемије, те још може отуд изићи и какав процес. Да л' ће то бити хемијски процес?

⊗ Дакле под благословеном ером Николе Христића осуђено је у Србији 800 људи на робију. Но ово неће бити сигуран број, јер у Србији има много више становника.

△ Дакле и апелациони суд је нашао да су Тиса-Есларски Чивути невини као голубови. Ја се сад наддам, да ће највиши суд наћи Естирку Шољмошијеву живу и вратити је њеној кукавној матери.

□ Српска влада је најбоља влада и најбоље уме да усрећи свој народ, јер онде опозициони листови не могу шта да рекну — тако је све у свом реду.

С Ко каже да Србија није напредна земља? Ево у Брислу се навршило пуних 10 година, како како није осуђен на смрт, а у Србији су за неколико дана осуђени 99 људи!

⊕ Ко ће да се опкладимо, да ће нам о новој години ошачари честитати нову годину, да ће о Божићу изићи Германова посланица, да ће г. С. грдити капутлије, да ће новосадске пиљарице продавати роткве и да ће у Београду који гимназиста другог разреда покренути нов лист за науку и социјалне одношаје?

⊔ У Србији излази указ по ком сваки онај, који се од нове године не претплати на „Видело“ потпада под преки суд.

⊖ У Риму на маскнбалу маскирао се г. Абердар тако, да је скинуо мидер. Кажу да га нико није могао да позна, па ни сам непогрешиви папа; сви су мислили од њега, да је неки Јанићија.

□ Кад узмеш на вагу шта неки мађарски бундаши чине, онда се нећеш чудити, што посланици саборски називају један другог вагабундом.

⊗ Кад су и Тиса-Есларски Чивути изишли невини, онда, је то заиста врло сјајна „Луча микрокозма!“

Аб.

Ч у д н о в а т о.

Какво је то „Видело“

Што вам очи крепи,

Кад ни један не рече:

„Видим да смо слепи!“

Истина им у уши

Не мож' да прокљиви; —

Ал ни један не каже:

„Чујем да смо глуви!“

Палиулац.

WWW.UNILIB.RS

Ћира. Држиш ли ти да ће српски клуб хрватском сабору што импонирати?

Спира. Ћиро брате, међу нами буди речено, моје је мишлење ово: Срби ће здраво импонирати, али само тако, ако буду хтели и смели, да се каткад и експонирају.

Ћира. Је си ли чуо Спира, да је већ и земувски Веш добио таковску колајну.

Спира. Чуо сам на жалост и на срамоту.

Ћира. Па шта велиш на то.

Спира. Мислим у себи, колико у близини владиној има таквих вешова, па ако сваки комад прљава веша добије колајну, — онда ћемо брзо расковати благо, не на наџаке и на буздоване, — ваћ само на колајне.

П у с л и ц е.

Српска богословија у Карловцима до сада још никад није славила римски божић. Сад би већ крајње време било да поклонимо нашега Германа римскоме папи, (пре него што он нас поклони).

Право има Касумовић што српским ликолама намеће књиге св. Јеронима, — јер он има, чије поглавице туђ божић славе, може се свашта наметнути.

Нису добро радили у Загребу, што су Старчевића искључили из осам седница; јер он је од тешке вике већ и сам био тако промукнуо, да за осам седница не би могао ни бекнути.

Даклем нова скупштина ће се у Србији састати већ у фебруару месецу. А кога ће народ да бира то се оставља „Виделовцима“ јер они су прогутали сву слободу збора и договора (а прогутали су још нешто и више).

Кажу да ћеду једног оџачара у Србији предати ванредном суду, — јер се зове Ћорђе, а уз то је црнкао и сваки оџачар (а није бео као неки млинари).

Нама се пребацује да ми одобравамо буну. Да смо ми желили буну, ми би кадили „Виделовце“, да им рогови још већма порасту. Па и сада велимо да оно није лек него буника, што „Видело“ народу у очи сипа.

Сад су већ измислили цигаре, које свирају кад их човек запали. (До сада је било само чибука, који истина нису свирали, али су они играли којима се преко леђа загудило).

У Београду је један попа на Топчидеру изгубио крст и петрахил. — Али да хоће и наш Герман да се прошета по Топчидеру и то са декретом у џепу, — кад се тамо таке ствари тако лако губе.

Б о ж и њ н и с а в е т г у р м а н и м а.

Сећајте се, људи
Увек умерења:
Не једите много
П р а с е њ а п е ч е њ а —
Јер се више пута
Десило ужасно,
Да су здрави људи
Умрли н а п р а с н о.

Н а г о д и н у д а н а п о с л е с в а т о в а.

М у ж. Драга и предрага жено моја, ја нисам знао да си ти Чивуткиња.

Ж е н а. А како то?

М у ж. Ето видиш, — ти си мени донела три хиљаде форината. А потрошио сам на тебе за ову годину дана 1500 фр. — Та то је педесет на сто. — Зар то није чивуцки проценат?

Д о к т о р и м а л и б о л е с н и к.

Позвали доктора к малом болеснику Јоји. Кад је доктор дошао мати није била у соби, а он таки приступи к малом размаженом пацијенту, да види каква је болест. После кратког времена уђе и мати у собу и запита доктора шта је и како је.

„Неће бити ништа опасно“ одговори овај, али се морам потужити на Јоју. Јогуница је: неће да ми покаже језик.“

„Није истина, мати, Јоја покаже господину језик али онда кад се он окрене на страну;“ рече мала Јојина сестра, која је ту у соби била.

Н е ш т о о г а з д а - В е љ к у.

Обично се држи да су жене мајстори у секирању својих мужева. Али да су некои мужеве тај занат тако исто испекли, томе је жива сведоџба наш газда-Вељко.

Ја ћу вам о његовим унцутаријама други пут још више приповедати, — само ми напомените кад буде згодна прилика. А за сада ево само ово:

Око поноћи тргне се иза сна и повиче:

Г а з д а - В е љ к о. Жено, угаси свећу.

Ж е н а. Па угасила сам је. Зар не видиш да је мрак!

Г а з д а - В е љ к о. Да, да, мрак је; не видим ништа. За то упали лампу.

Ж е н а. А шта ће ти лампа?

Г а з д а - В е љ к о. Да видим је си ли заиста угасила свећу. Јер ти умеш и да слажеш.

Оберон.

Бука. Сад у зиму какви су људи најнужнији?

Шука. Ја мислим дрвараи.

Бука. Међер је за то и за бана узет Х е - д р в а р и .

Бука. Даклем су 8 седница хрватског сабора држане без Старчевића, који је истеран са сабора за 8 седница.

Шука. Па је л се могло без њега саборисати?

Бука. Могло је.

Шука. Па то би он онда могао и са осталих седница изостати.

Бука. А зашто г. Мата Ивић хвали Авђелића?

Шука. Јербо је Ш о к а ц .

Бука. Ко?

Шука. Па Мата Ивић!

Аб

С и т н и ц е .

—

Богат човек, кажу, има
Бриге као кише,
Ал ко је сиром, —
Има је још више.

—

Док вам леђа туку,
Ћут'те као мрави,
Јер то би им повод био
Да груну — по глави.

—

Много с' цето влада људски
Кол'ко их је, не знам рећи,
Ал тек више има људи
Што с' владају псећи.

—

Кад је коме смрт за вратом,
А за морем ум,
Може л' и тај правом рећи:
Cogito, ergo sum?

—

Зна и ђаво
Што је право
Том га учи мати,
То он мора знати,
Како би се тога,
Увек клонит' мога'.

А. + Б. — С.

Шегрино шчистије.

Н. Но, шегро, што си ти тако надувао гајде?

Шегра. Хтео мајстор да ме туче.

Н. Пак?

Шегра. Па дошла мајсторица на ме одбранила.

Н. Па то је добро.

Шегра. А мајстор онда узе батину на удри по мајсторици.

Н. Но па ни то није тебе болело, него њу.

Шегра. Јест, — ал мајсторица се онда ражљути на мене, на ме изби још много горе, него што би ме мајстор издеветао.

Васа Лаћман у К. дошо у примирителни суд па тужи ветар што му је скинуо кров с куће. Сви се судди забринуше како ће ветар да осуде.

А имаш ли ти сведоке на то запита га ађунт полицај.

Има рече Васа: Кума Пивтелијин чилаш; он је баш онда онуд шето по лединама.

— Е ал треба два сведока.

— Па мало даље стојало је и ждребе тетка Мацино.

— А колико је маторо ждребе?

— По године.

— Е видиш Васо, то ждребе не може бити сведок јер нема година, бар да има 9 месеци.

Васа оде кући па удри ждребе тетка Мацино што није за три месеца старије.

Сисак 7. (11) 1883.

Гиган.

Из војничког живота.

Код једне немачке пуковније где већина Срба беше, служио је и неки обрлаћман В који је тај леп обичај имао, да свога потчињеног никад друкчије ословио није него са: „фикскерл“! Истина он је сваког момка тако звао ал момци су врагови па то име на њега пренели. Кадгод би га ма који од момака то јест издалека спазио, рекао би: Ево нам иде фикскерл!

Једном је речени часник држао школу са момцима, па да се увери, да л' потчињени све своје старешине у прсте познају, запита једног новајлију (регрута): Како се зове наш ђенерал — бригадир? Момак му каже све лепо по имену. А како се зове наш командант пуковније господин обршт? Овај и то погоди. Како се зове мајор заповедник нашег баталијуна? И тог војник по имену зна.

Па како се зове господин капетан, који нашом кумпанијом заповеда?

Упитани му рече и то.

Напоследку ће часник залитати.

А како се ја зовем? на које момак сасвим безазлено одговори: Господин обрлаћман фикскерл!!!

Шта је за овим сљедило, то си може свако лако представити које код милитарије служио; али ни господин лаћман није више надевао момцима тако лепа имена,

Сремац.

Граничар у новчаном заводу.

Једном граничару истекао је рок меници два дана пред св. Николу; будући је исти свечар био, заборави усљед припреме за свечарство, меницу уредити, те с тога буде код кр. суда претестована и протест му достављен.

Три дана после св. Николе дође дотични у завод са речима: „Господо! Добио сам неко писмено, да нисам што крив? Нашто му чиновник одврати: „Како неби био крив кад ниси дошао на време да меницу уредиш?“

Граничар продужи: „Та немојте ме господо сад за први пут глобити, ја баш нисам знао како тај ред иде, а наша телегенција опет неће човека да поучи; најпосле господо, купио сам ја још пре осам дана векклу, али бадава, ови свеци па моји жировњаци незна се који је пијанији; сви су истина писмени али бадава, сад па перетом ни ударити; најпосле господо, та ја сам дужник, ја одговарам за дуг, а валда сам пигуран за сто воринти, имам вала Богу грунта, а доно сам вам од општине и цвикат*) ако се што бојите, можете се и трамбулирати, наопако кад би ја што ружно мислио, имам ја своју вамилију.“

Но све бадава гра ничар је морао платити протестне трошкове, другу меницу донети, — а св. Никола му за спомен остави разбијену главу, тако да у заводу ни капу није скинути могао. —

В. Ј.

*Цертификат,

Честитке на божић.

Ево шта „Стармали“ жели коме за божић:

— Г. Радићу још 5 фунти мозга.

— Старчевићу шаље на презент књигу „О тмени свет“ и „Галантома“.

— Министру Тиси ново жрнало и пресу, што гњечи.

— „Виделу“ зелене (мађарске) наочаре.

— Николи Христићу жели неколико нових капларских батина.

— Господину Ухлиржу ново и лепше презиме.

— Карловачким богословима жели православну управу.

— Поп Цијуку жели још којег Радића.

— Радићу још којег Цијука.

— Преком суду у Србији жели правог божићњег мира и покоја.

— Г. Виделовском жели да се појави још која политична партаја у српству, како би промене ради и њен члан бити могао.

— Полицији жели честе Туциндане, јер онда се несме нико да туче.

— Фуксовој штампарији жели да се што више српских књижара подижу.

— Чивутским трговцима жели, да се број Срба у Угарској што већма умножи (па онда и њима добро!).

— Рђавим ђацима жели пред наступајуће полугодисње испите да у гоје прасе пред божић.

— Русији жели шефове полиције са гвозденим ребрима.

— Егзекуторима жели да у чеспици увек нађу у свом комаду жељени новац.

— А себи жели „Стармали“ 40.000 невиних младенаца (као претплатнике).

Аб.

Мудре изреке.

— Боље је бити у Бечу богаташ, него у Шатринци говедар.

— Боље је поштено (најести се), него цепати дрва.

— Више вреди поштеном човеку једна хиљадарка, него 100 крајпара.

— Боље је 10 миља возити се на жељезници, него 100 миља ићи пешке.

— Боље је после ручка на диван се извалити, него ли пре ручка тући на друму камење.

— Свака сила за времена, а женидба редом иде.

Аб.

Једно путошествовање кроз Срем.

Путник Н. горњих кућа, имао је из вароши З—а у Н. С. путовати; будући је лепо јесење доба било а због превеликог посла је хитити морао, науми онај исти дан кад је у З. приснео пут наставити и то је — јер није одмах кола нашао, морао тек пред ноћ учинити.

Кочијаш му беше прост граничар.

Овако путовање зацело је немило, но да би путник време себи бар у неколико скратио, науми с кочијашем учинити и то у форми једне мале шале. —

Понесе са собом чутуру, која је истина с вином напуњена била, али се дало наместити, да се човек из ње у један пар и воде добрим напити могао; такођер стрпа у своју торбу и једну грдну носину, каква се обично по маскен балови у Ст. Пазуви носила.

Кад су већ добрим од З—а одмакли понуди путник свог кочијаша вином који драговољно понуду прими и после доброг гутљаја са аха и благодарношћу, чутуру свом господару поврати.

Међутим натакне путник горенаведени нос и заште од кочијаша машине, како би своју цигару запалити могао кочијаш радостан што ће моћи свога господара послужити, окрене се да сумпорачу, но кад путник запали, трже се граничар брзо натраг и прекрсти; са највећим страхом опомињао се, да је здрава читава човека на кола примио а сад наједанпут угледа наказу!

Но путнику је и у толико ово добро дошло, што је кочијаш од тога часа коње у највећем трку јурио. —

Путник понуди поново свом кочијашу чутуру, али граничар са најлепшом благодарношћу понуду одбије; но будући је Н. на њега навалио то се одважи, прими чутуру, али каква промена?

Познао је чутуру али место вина — вода! Прекрсти се поново позивајући Бога у помоћ, јер сад је тврдо био уверен да његов пасажер није чист. —

Међутим путник заште поново машине од кочијаша на што овај без обзира у кратко одговори, да нема; после путникове велике молбе одважи се граничар и дода му

ватре, но пренерази се кад угледа свога путника, здрава читава без грдног носа; прекрсти се трипут, — јер сад је потпуно уверен био, да путник није чист, — и у молитви заиште од свију светаца, да ова једина ноћ у његовом животу брже прође.

Није прошло четврт сата, а путник Н. понуди поново кочијаша чутуром; после дугог заустезања прими ју, напије се и где чуда опет вино; захвали се и враћајући чутуру окрене се поново, брзо усплахирен коњима се обрати, јер је опет носину спазио: међутим су приспели у једно село. —

Путник замоли кочијаша да стане пред биртију који га драговољно послуша; г. Н. силазећи с кола позове граничара на чашу вина, на што овај одврати: фала господару, имам код куће хитна посла, него плати ми што сам те доведе довезао, ако оћеш, ако не и то ми је право; путник га је задржавао, али граничар ошине коње и одјури као муња, а путник мораде друга кола најмити и даље путовати. —

В. Ј.

Некад и сад.

Некада су људи
Од вел'ке љубави
Памет губили, —
Тако су силно љубили.

А сада људи губе
Од тешке памети
И оно мало љубави, —
Да смо живиздрави! К.

Том се одговору није надао.

Трговац материјалиста. Господине мој, ви се усудисте да се приближите мојој кћери, да јој заврћете мозак, — да јој чините неке љубавне изјаве неке понуде —

Молер идеалиста. Ваша ме је ћерка сама на то охрабрила; ја имам лепа изгледа.

Трговац материјалиста. Лепа изгледа? — Шта? — Лепа изгледа? — Онда вама треба дурбин; — а не жена.

Опомена.

Опомињем свакога, да моме сину не даје новаца у зајам. — Ја нисам у стању ни своје дугове да исплатим, а камо ли још његове.

Живко Веселјаковић.

Муж као пуж.

Муж. Жено ти опет идеш, да се карташ.

Жена. Идем, — па шта?

Муж. А докле ћеш остати?

Жена. Док је мени воља.

Муж. Но, но; добро, добро, — само немој дуже да останеш.

Доктор ловац.

Доктор С. био је страстан ловац.

Једаред позову га у оближње село да брзо дође неком болеснику. Поред тога села било је ритова где се налазило доста дивљих патака, и тако ти наш доктор понесе собом и своју двоцевку, кад се врати, не би ли што уловио.

На путу сретне га један познаник.

— Куда тако докторе?

— Идем к једном болеснику.

— Хм! — А јеси ли сигуран да ћеш га третирати.

Лепа служба.

Дошла девојка са села да се погоди код Чивутина у службу. Он јој поче сладити, како ће јој добро бити код њега:

„Гладна нећеш бити никад: кад обариш јаја, чорба је твоја. Кад поједемо гуску, сетиће мо се и тебе. А ни посла нећеш имати много. Почистиш кућу — одмориш се; помузеш краву — одмориш се; скуваш ручак — одмориш се; опереш кошуље одмориш се и т. д.“ — Али таквих послова наређао је он још ваздан, кад би их све свршити хтела, никад не би одмора било.

На ригорозуму

Њак полагао строге испите. Питали су га много и много, — али он је тек на свако питање по нешто мало одговарао, а и то не баш како треба.

Кад се испит свршио онда се председник баци у позитуру па му са свим достојанствено и са најозбиљнијим гласом рече:

„Господине, жао ми је, ал ја вам морам казати; што се тиче вашег знања ви сте човек скроз и скроз површан.“

Бубнуотека

Сведочба

Даје Петар Месаровић, житељ Јазачки и служитељ Ман: Мале Реметице Испито јесам Истог са Љубицом Почившег Илије Кирјаковић. Житеља Мале Ремете, Они су изјавили вољу Животу њивом коње-ду тајну брака спровешћено бити. 18-11. 1883.

у М. М. Реметици

Георги Курјаковић Јеромонах

ШКОЛСКЕ ТИСКАРИЈЕ

израђене према наредбама вис. школског савета.

1. Главни школски записник у тврдом пове-
зу за 480 ученика — — — — ф. 3.20
То исто за 960 ученика — — — — ф. 5.50
" " " 1920 " — — — — ф. 9.—
2. Школски дневник, 24 табака — — — — ф.—.90
" " " 1 табак — — — — ф.—.05
3. Белешке при држаном школ. испиту, табак ф.—.02
4. Школске сведоџбе на финој хартији — ф.—.03
5. Изкази о стању школа:
I. Број домова, душа и т. д. табак — ф.—.03
II. Школске куће, намештаји итд. " — ф.—.03
III. Учитељи, катихете, управит. " — ф.—.03
IV. О успеху у школи " — ф.—.03
V. Школ. имање, прихода и расхода табак ф.—.03
VI. О радњи учит. и надзорника " ф.—.03

Штампарија А. Пајевића у Н. Саду.

ОГЛАСИ.

ЉУБ. СТЕФАНОВИЋ

КОД ТРИ ГЛАВЕ ШЕЋЕРА,
у сопственој кући број 39. на главној пијаци,
баш до краљ. окруж. суда
У НОВОМ САДУ,

препоручује поштованој публици најумсренијом јефт-
ном ценом, тачном и брзом послугом своје добро снаб-
дено стовариште сваковрсне најфиније робе, која је
свагда фришка и најбоље каквоће, нарочито шећер,
кава, пиринач, рум, теј, разни ликера, све
ће, зејтин, фришког ајвара, риба јегуља, сар-
дина, харинге, морских рака, разног воћа у
шећеру, грожђа малага, урме, смокава ора-
лешњика, грашка, сочива, више сорти сира,
разна вина, сремске шљивовице и све остало
што спада у ову врсту трговине.

ПОМОДНА-ГАЛАНТЕРИЈСКА ТРГОВИНА
СТЕВЕ ДИМИТРИЈЕВИЋА

„код златне кугле“ у Н. Саду
препоручује за наступајућу

БАЛСКУ СЕЗОНУ

ВЕЛИКИ ИЗБОР

СВЕ БОЈЕ АТЛАЗА, БРОКАТА, САТЕНА, ТАРЛАТАНА

НАЈНОВИЈЕГ ЗА БАЛСКЕ ХАЉИНЕ ФРАНЦУСКОГ КРЕВА

У БОЈАМА: РОЗА, ПЛАВО, БЕЛО И КРЕМ,

даље: МОЛА, КРЕПЛИСА, СВИЛЕНИ и АТЛАСКИ ПАНТЉИКА,

У СВИМА БОЈАМА ЧАРАПА, МАРАБУ, ЛЕПЕЗА.

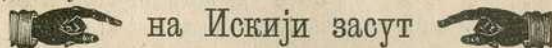
ЦВЕЋА: ГАРНИТУРЕ И НА КОМАД,

огрточа-, крагнова, мидера, мириса, пудера, бели
ношуља мушки и поша.

Поруке са стране извршују се брзо најсолидније,
са најнижим утврђеним ценама.

УЖАСНА КАТАСТРОФА

У Назамичиоли.

16. (28.) јула швајцарски је творничар сатова Јо-
ван Демус из Шо-де-фонда

на Искији засут

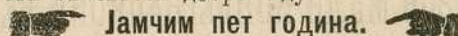
и тако у 41-ој години живота удавивши се нашао смрт
Поред свег истраживања намештенога куратора Ђакома
Булагија из Напуља, не моглоше се изнаћи нит еродници
нити други какви по праву наслеђеници, и тиме припа-
де ово имање држави. Једну пошљику, која се састоји
из 2463 ком. првих швајцарских сатова и златних ук-
раса, која је била за Ориент опредељена и транспорти-
рана за Беч морао је шелитер гд. Фрања Рево-фис 7.
августа по р. к. обуставити и та је пошљика комисијо-
ној трговини сатова и златне робе 15. октобра о. г. по
р. к. предата с том погодбом, да сву робу распрода по цену
којом ће се подмирити само трошкови поштански и ђумручи,
дакле готово ба да ва, да би се могло спровести реше-
ње остављене што пре. Сви су сатови репарирани тако, да
иду на минуте. Само фини заклопци ових сатова и елеган-
тан фасон украса вреде толико, колико се за цело пиште.

350 ком. цилиндер цених сатова од финог франц. златног
дублеја или посребрњеним никл заклопцима, фино гра-
вирани и гуилоширани, са позлаћеним ланцем, златна фасона,
репарирани, да иду на минуте. Све заједно само ф. 4,95.
То исто од правога, 13 лоти тешкога сребра од ц. кр. аустр-
угар. пунцирског звања опробано и позлаћено ф. 6.50. То
исто од злата од 14 карати од ц. кр. аустро-угар. пуцирског
звања опробано, пређе ф. 45, сада по нево. цену. од ф. 17.

250 ком. анкер сатова од финог франц. златног
дублеја или посребрњеним никл заклопцима, фино гра-
вирани и гуилоширани, што иду на 15 првих рубина,
са прецизном машином, сказаљком за секунде и дивним
ланцем, фино репарирани, само ф. 7. — То исто од 13
лоти тешкога сребра од ц. кр. аустро-угар. пунцирског
звања опробано позлаћено, само ф. 11.50.

200 коме вешингтн-ремонтаор сатова од посре-
брњеног никла и златног дублеја, навија се без кључа,
с механичком машином за сказаљке, са сочивним стак-
летом, емајлираним листом и сказаљком за секунд; фи-
но регулирани да иду на секунде, диван сам са ланцем
заједно по невероватну цену од ф. 8.50.

Да сви ти сатови добро иду

Јамчим пет година.

217 ком. правога златног прстења са имитованим
бриљантима, право 6 каратно злато, у кадишеној кутији-
ци. по ком. ф. 3.75.

184 пари бриљантних минђуша или бутона у 6 карат-
ном злату окована, са дивним бриљантима у врло фи-
ној кадишеној кутијици. по пар. ф. 3.75.

222 пара минђуша пунцирано чистим златом, 6 кар. са
врло финим мерџаном оковано, са кутијицом само ф. 1.50 пар.

164 ком медаљона од франц. златног дублеја са
вештачки начињеним бриљантима, само ф. 2.50.

150 ком. игала за кравате и иначе на прса од правога 6
кар. злата, од ц. кр. аустр. пунцирског звања опробане, са
дивно имитованим бриљантима са кутијицом по ком. ф. 1.80

250 ком. дугмета за Шмизете од правога 6 кар.
злата са дивно имитованим бриљантима, по ком. ф. 1.80

Сви ови украси дивно су дијамантом опиљени и ба-
цају таку ватру, да се њима могу уштедити прави, с
читавим капијалима плаћани украси.

Поштанске наруџбине, као и телеграфске, (које ће
мо ефектирати кад се наручи у писму или кад се у на-
пред новци пошљу) треба управити на ову адресу:

Schweizer Uhren- und Goldwaaren- Vertretungshaus

WIEN

Leopoldstadt, Schiffamtsgasse 20. — Z. 2—3